

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17244

гр. София, 18.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **8868** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. В. П. от [населено място], подадена чрез адв. Р. Т. от САК, срещу Заповед № 24-4332-004513/16.08.2024г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР. с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед с мотив за незаконосъобразност и немотивирано издаване. Твърди се, че жалбоподателят е приемал лекарства, за които от медицинското лице във ВМА и при изготвяне на медицинското изследване за наличие на наркотични вещества е разбрал, че отчитат наличие на наркотик при тестването с drag test 500. Жалбоподателят посочва и че предварителното отнемане на свидетелството му за управление на МПС ще има негативно влияние върху личния му и професионален живот и във връзка с придвижване с МПС по повод лични задължения към семейството и работодателя.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и доводите на жалбоподателя за спиране на изпълнението на оспорената заповед, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и в хода на оспорване на издадена заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по обжалване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на

ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на посочените в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на предполагаемите предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В настоящия случай принудителната административна мярка е въз основа на АУАН, с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 пр. 2 от ЗДвП – водачът управлява МПС, като при извършена проверка с DrugTest 5000 същият отчет положителен резултат "опиати". На водача е издаден талон за медицинско изследване, но видно от съдържащите се материали в административната преписка липсват данни за проведено медицинско /кръвно/ изследване.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че акта ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. В жалбата липсват убедителни твърдения – за наличието на обстоятелства, обосноваващи спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Развитите в жалбата доводи са свързани с преценката за законосъобразност на издадената заповед, която съдът ще осъществи с акта си по същество. Твърдението за ползване на амтмобила при предвижване в личния и професионален живот на жалбоподателя също не е значимо обстоятелство, на което да се отдаде приоритет. Твърденията за ползване на медикаменти, които биха могли да се отразят на тестването на жалбоподателя за наркотични вещества са въпроси по същество на делото, предвид липсата на безспорната им установеност към момента.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. В. П. от [населено място], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 24-4332-004513/16.08.2024г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. 6 от Закона за движение по пътищата, а именно – отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.